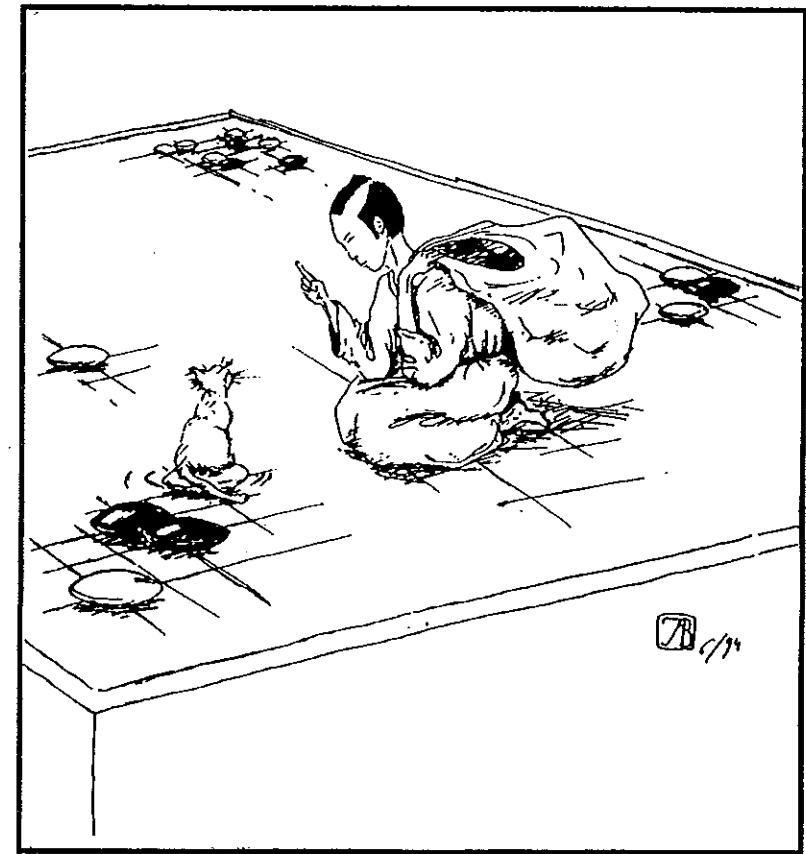


Afgiftekantoor: Leuven 3
Driemaandelijks - Trimestriel

BELGO 36



V.U.: Frank Segers
Nerviersstraat 60
3000 Leuven

Oktobre 1994 Octobre

Inhoud - Sommaire

Maastricht '94	2
Kongres-partijen	6
Obayashi-Cup	10
Eindhoven	12
Tilburg	12
Classement des joueurs membres	13
Classement Européen	15
Info CB/BK	20
Histoire du Go (7)	20
Internationaal Nieuws	24
Chang - Wu	25
Tips voor het middenspel	27
Partie Historique (9)	30
Tornooikalender	34

Belgo 36 Oktober/Octobre 1994

Redaktie/Rédaction: Jean-Denis Hennebert, Pierre Sevenants, Frank Segers

Medewerkers/Collaborateurs: Margo Briessinck, Chi-ylu Wong

Tekening cover/Dessin première page: Bénédicte Adriaens

Goban-software: Denis Lambot

Maastricht 94

De jaarlijkse hoogmis voor de Go-fanaten vond dit jaar plaats in Maastricht. Dicht bij de deur, dus veel Belgische deelnemers, verwacht je dan. Mis dus. In het hoofdtornooi deden er welgeteld drie Belgen mee, Margo Briessinck, Guy Belmans en Frank Segers. Voor het weekendtornooi kwamen toch wat meer landgenoten opdagen zodat de Belgische aanwezigheid in totaal tien personen bedroeg.

De afwezigen hadden zoals gewoonlijk weer eens ongelijk. Er werd gespeeld in de gebouwen van de faculteit economie van de Rijksuniversiteit Limburg, een oud Jezuïetenklooster met niet alleen mooie zalen, maar ook een pracht van een tuin. In de gegeven weersomstandigheden, snikheet, was dat meer dan welkom. De tornooizalen lagen bovendien op maar tien minuutjes wandelen van het stadscentrum, waar de terrasjes gouden zaken deden.

Het meest opvallende misschien aan deze uitgave van het Go-kongres was de opkomst van het Roemeense Go. De organisatoren hadden voor de OostEuropeanen een gunstige financiële regeling kunnen treffen, zodat zij niet hoefden af te haken omwille van het dure leven in Nederland. De Roemenen hadden daar dankbaar van gebruik gemaakt en waren met 35 spelers naar Maastricht komen afzakken. Niet alleen de sinds vorig jaar al bekende Catalin Taranu, maar ook een hele reeks andere topspelers én een grote bende kinderen/tieners, waarvan een deel duidelijk in volle opmars. Voorts waren er voor de eerste keer ook twee Portugezen en een verloren gelopen Chileen, die tijdelijk in Frankrijk verbleef.

Van de favorieten ontbraken uittredend kampioen Rob van Zeijst, Ronald Schlemper die zelfs in eigen land blijkbaar niet tot deelname is aan te zetten, Shutai Zhang die nochthans had aangekondigd dat hij zou komen en Matthew Macfadyen. Voor de overwinning werd dus opnieuw een tweestrijd Guo Juan, onlangs genaturaliseerd tot Nederlandse, en Shen Guangji verwacht, met als outsiders de Nederlanders Van Eeden en Groenen, de Roemenen Taranu en Mateescu, ex-kampioen Lazarev, de Fransman Colmez, de Duitsers Schoffel, Dickhut en Gerlach en de Japanners Kai en Miyakawa.

Er waren wat nieuwigheden in de tornooiformule van dit jaar. Zo werd er voor het eerst volgens de Ing-regeles gespeeld. Voor een doorsnee-speler komt dat er op neer dat de komi 8 punten bedraagt in plaats van 5,5, dat je op het einde van een partij alle neutrale punten moet opvullen (de stenen op het bord tellen immers ook mee als punten), dat een seki wat anders geteld wordt en dat je om te tellen je eigen gebied moet volzetten met je eigen stenen. Als je daarbij de Ing-potten met stenen gebruikt, met elk juist 180 stenen, dan wint diegene wiens gebied niet helemaal volstaat. In de praktijk viel het allemaal nogal mee.

Een andere nieuwigheid was het gebruik van digitale klokken. Het voordeel daarvan is dat deze klokken niet alleen bijzonder precies zijn, maar dat ze ook een byo-yomi-teller overbodig maakt, aangezien de klok dat zelf doet. Één keer je wist hoe de klok moest worden ingesteld, bleek ook dat geen problemen op te leveren.

Nieuw was tenslotte ook de invoering van een rapid-tornooi. Iedere namiddag kon diegene die dat wilde één of twee ronden spelen in dit nieuwe neventornooi. Bij rapid krijgt iedere speler een half uur bedenkijd, zonder byo-yomi. De grote flexibiliteit, je kon zoveel ronden meespelen als je zelf wilde en je kon je tot een uur voor aanvang aan- of afmelden, maakten van het rapid-tornooi een groot succes.

Het hoofdtornooi dan. Er was een super-MacMahon-groep van 32 spelers ingevoerd, gebaseerd op de Europese klassering (waarover elders in dit nummer meer), die één MM-punt boven de andere 4-, 5- en 6 dans begonnen. Na drie ronden bleven er dus nog vier spelers ongeslagen: Shen, Guo, Kai en Van Eeden. Na een partij met ups en downs won Guo de partij tegen Shen, terwijl Van Eeden Kai met een paar punten versloeg. Guo won vervolgens het duel tegen Van Eeden zodat zij de eerste week ongeslagen aan kop afsloot. Van Eeden, Shen, Wimmer, Colmez, Schoffel en de Japanner Fujita, die Kai versloeg, volgden op één punt. De drie Belgen deden het ook niet slecht. Guy verloor zijn eerste partij, maar won de vier volgende. Margo en Frank haalden beiden drie op vijf.

Wie dacht dat de uitslag van het tornooi na de eerste week al vaststond, kwam bedrogen uit. Shen verloor in de zesde ronde verrassend van Schoffel en Guo ging de volgende ronde onderuit tegen veteraan (ex-prof, ex-Europees kampioen) Manfred Wimmer, die daardoor aan kop kwam.

Maar Wimmer verloor op zijn beurt in de achtste ronde tegen Catalin. In de volgende ronde verloor hij ook nog tegen Shen het duel om de tweede plaats zodat uiteindelijk toch de twee favorieten op kop eindigden en Guo de nieuwe Europese kampioene is. De vierde en vijfde plaats waren voor de Japanners Miyakawa en Kai. De sterk teruggekomen Mateescu en Van Eeden eindigden zesde en zevende.

Na Alain Wettach vorig jaar, was het dit keer Guy Belmans die voor een exploit zorgde. Hij herhaalde zijn prestatie uit de eerste week en eindigde met 8 op 10! Er moesten zelfs twee eerste dans aan geloven (weliswaar niet de sterksten, maar toch). Margo kon zijn laatste twee partijen niet meer winnen, en bleef zo steken op 6. Frank tenslotte haalde na een middelmatig tornooi 5 op 9.

Al met al goed voor een Belgisch winstpercentage van 65,5%. Dat dit geen toeval was bleek in het weekendtornooi waar de Belgen het nog beter deden. Ze wonnen er 68,8% van hun partijen. Vier punten (en een prijs) waren er voor Olivier Dodinval, Pierre Sevenants, Guy Belmans, Gianni Dalla Giovanna en Benoit Maison. Iets minder goed, maar toch nog altijd meer dan het gemiddelde, deden Jean-Marie Van

Roy, Margo Briessinck en Ingrid De Doncker met drie punten. Jan Bogaerts ondervond de weerbots van zijn schitterende prestatie in Tilburg en moest met twee punten genoegen nemen.

Zoals gewoonlijk waren er weer heel wat neventornooien. De uitslag van het rapidtornooi werd bepaald door de Leidse formule, die een aantal punten oplevert naargelang het aantal partijen dat je gespeeld hebt en het winstpercentage. Zo won de 6 dan Miyakawa Wataru met tien winstpartijen op tien, voor een Duitse 1 kyu, een Finse 5 dan en een Italiaanse 12 kyu. Margo Briessinck werd 45ste met 9 uit 16, Frank Segers 120ste met 3 uit 5 en Guy Belmans 136ste met 4 uit 9.

Het 13x13 tornooi werd gespeeld met volle voorgift, wat zelfs voor de topspelers een te zware opgave bleek. De finale was een vrouwelijk Nederlands onderonsje tussen Hilda Houtkoop (20 kyu) en Renée Frehé (10 kyu). Houtkoop won. Het 9x9 tornooi was opgedeeld in twee groepen. In de hoofdgroep versloeg Frank Janssen in de finale de Japanse Yuko Egami die op de Japanse televisie presentatrice is van een 9x9 programma. In het voorgave-tornooi won de Duitser Helmut Weber voor de Nederlander Van Eeden. Het blitz-tornooi werd gewonnen door Catalin Taranu voor Weber.

Ook het paar-tornooi werd in twee groepen gespeeld. In de eerste groep wonnen Guo Juan en Matti Groot voor twee Duitse en een Nederlands paar. De tweede groep werd gewonnen door Niek van Diepen en Annemarie Hovingh, voor drie Roemeense koppels. In het rengo-tornooi was er extra komi te verdienen voor ploegen die samengesteld waren uit verschillende nationaliteiten en die onderling erg in sterkte verschilden. Toch was het de volledig Chinese ploeg Shen (6D), Liu (4D) en Wang (3k) die de finale, die gespeeld werd in het centrum van Maastricht, won. Het 'steden'-tornooi werd gewonnen door de ploeg van Catalin Taranu en twee jonge Roemeense 5 kyu's.

Het komputer-tornooi tenslotte was maar matig bezet. Veteraan Janusz Kraszek won met zijn Star of Poland alle zes zijn partijen. Het vernieuwde programma van Robert Rehm, dat tot Imago is omgedoopt, werd tweede.

De uitslag van het hoofdtornooi:

1	Guo Juan	6D	NI	xx+	21+	20+	2+	7+	12+	3-	11+	4+	5+	29	9	261
2	Shen Guangji	6D	D	xx+	6+	19+	1-	4+	8-	27+	10+	3+	13+	28	8	262
3	Wimmer Manfred	6D	Oos	5-	xx+	22+	20+	9+	18+	1+	14-	2-	15+	27	7	261
4	Miyakawa Wataru	6D	F	29+	24+	5-	xx+	2-	9+	7+	8+	1-	14+	27	7	261
5	Kai Naoyuki	6D	Jap	3+	9+	4+	7-	12	xx+	22+	18+	14+	1-	27	7	260
6	Mateescu Robert	6D	Roe	xx+	2-	xx+	15-	16-	30+	21+	20+	18+	10+	27	7	254
7	Van Eeden Gilles	5D	NI	22+	8+	18+	5+	1-	25-	4-	13-	27+	21+	26	6	260
8	Schoffel David	6D	Dul	15+	7-	xx+	10+	19+	2+	14-	4-	13-	26+	26	6	258
9	Florescu Ion	5D	Roe	11+	5-	13+	xx+	3-	4-	26+	xx-	28+	22+	26	6	256
10	Dickhut Franz-J.	6D	Dul	26+	19-	11+	8-	xx+	16+	25+	2-	33+	6-	26	6	256

11	Westhoff Gerald	5D	NI	9-	42+	10-	26+	23+	20+	19+	1-	12-	18+	26	6	256
12	Fujita Kiyoshi	6D	Jap	24-	xx+	xx+	23+	5+	1-	18-	22+	11+	17-	26	6	255
13	Basca Mijal P.	5D	Roe	xx+	16+	9-	xx+	21+	19-	23+	7+	8+	2-	26	7	254
14	Taranu Catalin	6D	Roe	20-	xx+	xx-	xx+	xx+	17+	8+	3+	5-	4-	26	6	254
	Gerlach Christoph	5D	Dul	8-	xx+	24+	6+	18-	22-	31+	16+	19+	26	3-	6	252
16	Soldan Leszek	6D	Pol	xx-	13-	xx+	28+	6+	10-	17+	15-	xx+	19+	26	6	252
17	Soloviov Valeri	6D	Rus	23-	xx+	21+	18-	xx+	14-	16-	xx+	xx+	12+	26	6	247
18	Colmez Pierre	5D	Fra	28+	xx+	7-	17+	15+	3-	12+	5-	6-	11-	25	5	260
19	Groenen Geert	5D	NI	xx+	10+	2-	xx+	8-	13+	11-	25+	15-	16-	25	5	257
20	Lazarev Alexei	6D	Rus	14+	23+	1-	3-	xx+	11-	xx+	6-	26-	xx+	25	5	257
21	Koopman Rob	4D	NI	xx+	1-	17-	xx+	13-	xx+	6-	29+	24+	7-	25	5	254
23	Nishimura C.	5D	Jap	17+	20-	25+	12-	11-	xx+	13-	27-	xx+	xx+	25	5	250
24	Muller Cas	5D	NI	12+	4-	15-	xx+	25-	27-	xx+	xx+	21-	xx+	25	5	249
25	Gomenyuk Andrej	5D	Rus	xx+	xx+	23-	29+	24+	7+	10-	19-	22-	xx+	25	6	247
26	Egami Yuko	5D	Jap	10-	31-	xx+	11-	xx+	28+	9-	xx+	20+	8-	25	5	245
27	Verhagen Rudi	4D	NI	xx-	xx-	xx+	xx+	xx+	24+	2-	23+	7-	xx+	25	6	244
28	Sakhabutdinov R.	5D	Rus	18-	xx+	xx-	16-	xx+	26-	xx+	xx+	9-	xx+	25	5	244
29	Nechanicky R.	6D	Tsj	4-	xx-	xx+	25-	xx-	xx+	xx+	21-	xx+	xx+	25	5	240
30	Takeshi Miki	6D	Jap							6-	xx-	xx+	xx+	25	5	121

89	Pena Lucas	1D	Dul											22	6	213
93	Engels Andre	1k	NI											22	7	206
150	Soletti Gionata	1D	I											20	4	199
153	Warschlipksky R.	1k	Dul											20	5	192
166	Belmans Guy	4k	B	214-237+230+213+232+176+170+150+89-168+										20	8	181
168	Hoeksma Hans	1k	NI											19	4	202
170	Goss Simon	1D	GB											19	3	199
171	Warmelink Erik	2k	NI											19	5	198
176	Te Molder Bart	1k	NI											19	4	189
177	Hauberg Stefan	2k	D											19	5	188
180	Flinter Stephen	3k	Ire											19	6	184
182	Van Arnold Dag	1k	S											19	4	175
183	Segers Frank	2k	B	171-207+206-197+192+150-153-208+180+										18	5	168
192	Bouma Wiet	1k	NI											18	3	183
195	Wagenaar Frans	2k	NI											18	4	179
196	Brissinck Margo	4k	B	198+218+248+ 93-195-214+246+192+182-177-										18	6	178
197	Bink Fons	3k	NI											18	5	178
198	Cornel R.M.	4k	Roe											18	6	176
206	Thiel Olaf	1k	NI											18	3	97
207	Lindstroem Soeren	3k	S											18	5	94
208	Buller Simon	2k	GB											18	4	91
213	Wang Xiaoyan	3k	D											17	4	176
214	Brummelkamp E.	4k	NI											17	5	175
218	Kroppach Martin	3k	D											17	4	173
230	Tibaldi Carlo	4k	I											16	4	163
232	Branco Gabriel	2k	Por											16	2	161
237	Abrahamsen J.	5k	S											16	5	83
246	Van Breugel Rene	5k	NI											15	4	159
248	Raposo Jose	2k	Por											15	1	153

Kongres-partijen

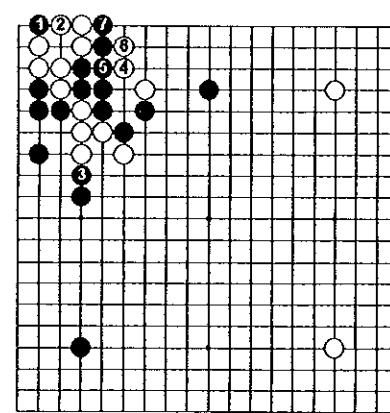
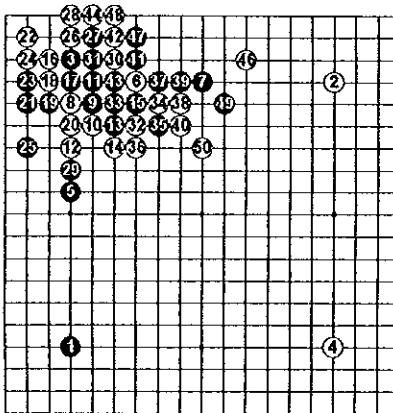
Enkele partijen van het Kongres in Maastricht. We beginnen met de 'finale'-partij tussen de twee favorieten Shen en Guo in de vierde ronde.

Zwart: Shen Guangji (Chi), 6 Dan

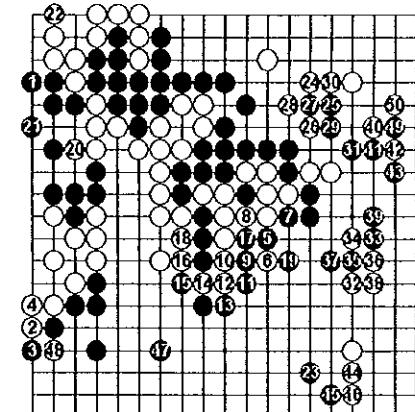
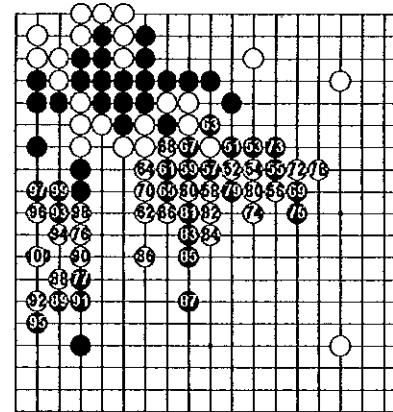
Wit: Guo Juan (NL), 6 Dan

Kommentaar: Saijo, 9 Dan (pro)

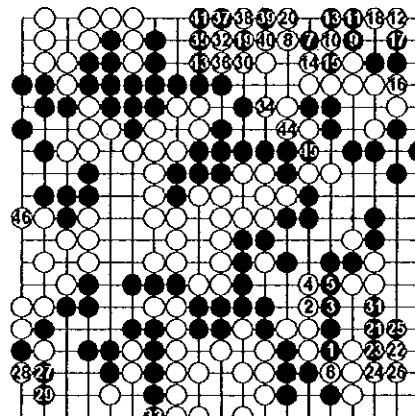
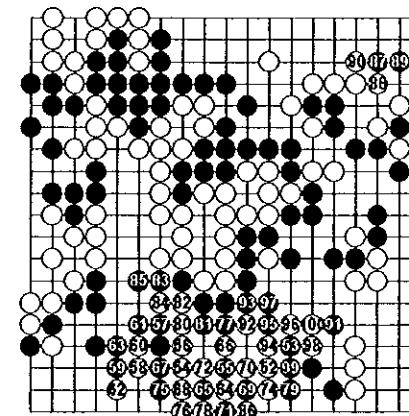
- z 7 Agressieve stijl. Normaal is een shimari op 8.
z 13 De uitwisseling voor 14 is slecht. Zwart moet direct op 15 spelen.
w 16 Overplay. (Guo: "Weet ik...")
z 25 Moet links van 29.
z 29 Zwart moet zoals in diagram 1 spelen. De combinatie uit de partij is dan niet meer mogelijk.
z 35 Moet op 36, dat vangt vijf stenen. Guo was het hier niet mee eens.
w 50 Volgens Saijo spelen zwakke spelers in deze omstandigheden op A of op B en de sterke spelers op 50. In dit geval hebben de zwakke spelers gelijk, (Guo zei dat ze 35 niet graag wilde vangen).



- z 57 "Twee blinden die aan het vechten zijn. Degene met het meeste geluk zal winnen."
z 69 Moet eerst op 70 spelen.
w 76 De rechterkant lijkt belangrijker.
z 77 Guo: sterke zet, ik kan er niks tegen doen.
w 92 Zwart kan deze steen nu niet vangen omdat nadien een witte zet op 97 erg pijnlijk zou zijn.



- z 1 Niet zo goed omdat zwart drie zetten nodig heeft om de witte groep te vangen. Die vangst is 26 punten waard, en dat is momenteel te klein.
z 5 Aangezien wit enkele stenen links heeft geïnvesteerd om te leven...
z 13 ...kan zwart gemakkelijk drie knipstenen opgeven in ruil voor een sterke muur. Zwart staat er nu goed voor.
w 26 Te dicht bij de zwarte muur (Guo was het daar niet mee eens).
z 45 Nogal gulzig.
w 46 Volgens Saijo heeft wit geen tijd om te verdedigen en moet zij iets doen aan de onderrand, maar volgens Guo zou zij zo nog sneller verliezen.
w 48 Meer dan 20 punten waard.



Saijo stopte hier met zijn kommentaar omdat de partij niet verder genoteerd was en omdat hij ervan overtuigd was dat zwart zou winnen. "Als zwart niet wint, dan ben ik een heel zwakke speler". Hij boog even voor het applaus en keek dan naar het TV-scherm waarop de partij intussen al een 50-tal zetten verder was gevorderd, waarna hij zei: "Ik ben inderdaad een heel zwakke speler".

Zetten na 246 niet genoteerd. Wit wint.

We vervolgen met een partij uit het Belgische kamp.

Zwart: Margo Briessinck - 4k

Wit: Wiet Bouma - 1k - NL

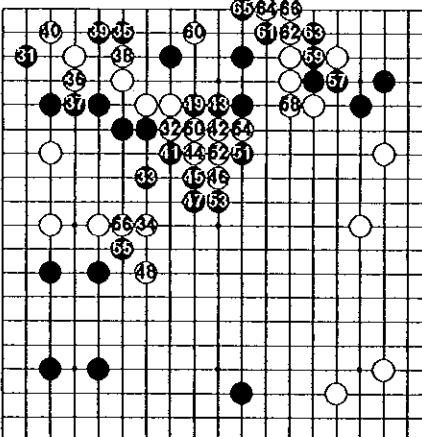
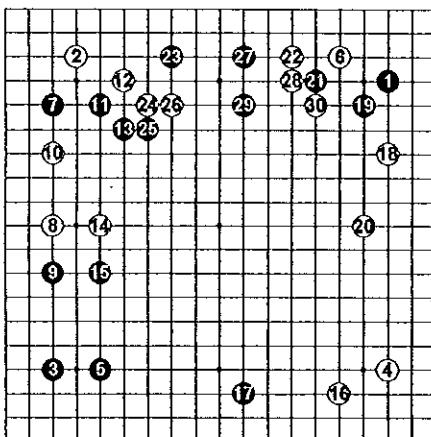
Kommentaar: Saijo Masataka - 8D - J

In de achtste ronde van het hoofdtornooi kwam ik uit tegen een Nederlandse 1 kyu. Een paar dagen na de partij liet ik ze bespreken door de aanwezige Japanse prof Saijo (bekend uit Praag). Veel van zijn opmerkingen lijken voor de hand te liggen en had ik meestal wel al eens ergens gelezen. Hieruit blijkt weeraal eens hoe moeilijk het is om 'de regels uit de boekjes' toe te passen in de praktijk, op het moment dat de partij gespeeld wordt.

z1-5 Tijdens dit toernooi heb ik vooral het diagonaal fuseki een beetje uitgeprobeerd, tenminste als ik de kans kreeg van mijn tegenstander.

w10 Tot nu toe verloopt alles nog normaal... z11 Dit is dus slecht ! Na w 12 heeft zwart een groep aan het lopen tussen twee pseudo-sterke witte groepen. Deze zet zou wel goed geweest zijn als w 8 er niet gestaan zou hebben. In dat geval kan zwart later terugkeren om, gebruikmakend van de muur die ontstaat tijdens het lopen, de witte eenzame pincer-steen aan te vallen. Daarom had z 11 een dubbele kakari op w 2 moeten zijn: rechts van 38. Zwart geeft voorlopig z 7 op. Wit heeft minstens twee zetten nodig om z 7 te vangen. Terwijl kan zwart iets moois bouwen aan de rechterbovenkant van het bord.

z13 Deze zet heeft niet veel vorm. Beter is plakken op w 10 of een boshi op w 10. Als wit het lef zou hebben om te peep'en, dan verbindt zwart op 37...



en als wit doordruwt en knipt, dan loopt zwart gewoon verder en verplettert de twee witte stenen 2 en 12.

w14 - z15 Lijkt op het eerste zicht geen slechte uitwisseling voor zwart en volgt ook uit de theorie van het diagonaal fuskeki. Saijo had geen commentaar bij deze zet.

w16 Wit wil blijkbaar iets doen tegen het groeiende moyo van zwart in de linker benedenhoek, maar hier vertoonde Saijo een van zijn verbaasde blikken. De witte groep 2-12 heeft een kanjer van zwak punt op 23 en mag zo niet achtergelaten worden.

z17 Dit is een punt te ver. Onder de hoshi-steen zou perfect geweest zijn. Als wit zou invaderen tussen het zwart shimari en de uitbreiding, dan kan zwart tenminste een comfortabele basis maken in de richting van wits shimari, wat resulteert in een ongelijke strijd in het voordeel van zwart. Als wit nu invadeert kan zwart slechts een ikken-tobi spelen, maar wit kan dit ook doen; in dat geval is de strijd gelijk tussen wit en zwart.

z19 - 23 Dit was dan eindelijk eens een goede zettenreeks om de hogervermelde reden. w30 Is niet echt wat het zijn moet. Gewoon verlengen is beter.

z31 Ook al niet echt goed. Nu krijgt wit het punt op 32 w36 - 38 Zo moet het dus niet ! Zwart wordt langs alle kanten sterker en wit krijgt niets in ruil, zelfs geen oog. Verbinden links van 12 is voldoende.

w40 Nog een slechte zet. Het enige wat wit doet is zwart knippen - wat op zich niet slecht is natuurlijk. Een betere zet zou geweest zijn om w 2 te verlengen naar de rand: dat knipt ook en tevens neemt het een vrijheid af van de twee zwarte stenen - dit zou later belangrijk kunnen zijn in een eventueel leven en dood gevecht aan de bovenrand.

z41 Hier zou een goede zet niet misstaan. Deze zet zou goed zijn indien de witte groep aan de linkerkant veel sterker zou zijn. Ineens op 45 spelen is beter maar dat laat een knip achter. Daarom moet deze knip eerst gedeckt worden met een kikashi schuin boven w 10 (dit is sente !). Als zwart dan op 45 speelt ziet het er niet zo goed uit voor de witte sliert.

z49 - 51 Dit is een type-voorbeeld van waarom de volgorde bij kikashi's zo belangrijk is. Deze volgorde is dus de foute ! Eerst op 51 en dan pas op 49 laat wit geen keuze buiten stomweg verbinden. In de gespeelde volgorde had wit gewoon 44 kunnen opgeven en zich langs 54 naar buiten persen. Gelukkig doet wit dit niet...

w54 Is ook op de verkeerde plaats. Wit moet langs de andere kant naar buiten.

z55 - 56 Even een intermezzo en heeft verder niets met de partij te maken... z57 Het begint saai te worden, maar deze zet is ook verkeerd. Zwart moet zijn drie zwarte stenen (29-43-49) verlengen.

z 59 Nu begint het gepruts pas echt.

w 66 Laaste genoteerde zet, nu moet ik beginnen nadenken.

Zwart wint met 13 punten.

Obayshi Cup

De vierde Obayashi-Cup die in het Go-centrum in Amstelveen werd gespeeld heeft, zoals de vorige jaren, weer heel wat volk gelokt, vooral uit Nederland en de buurlanden. De formule is intussen genoegzaam bekend. De eerste dag is er een Mac Mahon-tornooi over vier rondes, waarna de beste 16 het de dag nadien tegen elkaar opnemen in een knock-out tornooi.

Alle in Europa wonende Chinese favorieten, Shen, Guo en Zhang, waren aanwezig, evenals enkele anderen die het in Maastricht behoorlijk hadden gedaan: de Duitsers Schoffel, Gerlach en Dickhut, Manfred Wimmer, Gerald Westhoff en Zhao Pei. Frank Janssen die in Maastricht tornooileider was, was er deze keer ook als speler bij.

Het MacMahon-tornooi werd gewonnen door Westhoff, Shen en Zhang die alle drie vier punten haalden. Verder wisten de meeste favorieten zich te plaatsen binnen de eerste zestien. Enkele opvallende afvallers toch waren Mark Boon, Geert Groenen, Lu Jinqiang en Erik Puyt.

Zondag bleef Frank Janssen in de achtste finale de sterkste tegen Robert Rehm, terwijl Guo haar revanche kreeg voor Maastricht door Wimmer te elimineren. In de kwartfinale was de verrassing de uitschakeling van Guo door Frans-Jozef Dickhut. Shen schakelde Zhao Pei uit terwijl Zhang de andere Duitse vertegenwoordiger, Christoph Gerlach versloeg. Frank Janssen won het Nederlandse duel tegen Gerald Westhoff. Janssen ging in de halve finale door door Dichut uit te schakelen, maar moest nadien toch de duimen leggen tegen Shen, die in de halve finale Zhang had gewipt.

Er namen ook een tiental Belgen deel aan het tornooi. Die leverden naar gewoonte weer puike prestaties af met drie punten op vier voor Jan Bogaerts, Frank Segers en Jean-Denis Hennebert. Twee punten (en nog altijd een prijs) waren er voor Pierre Sevenants, Guy Belmans, Margo Briessinck, Gianni Dalla Giovanna en Benoit Maison.

Gerald Westhoff

Westhoff

Filip Vanderstappen

Janssen

Frank Janssen

Janssen

Robert Rehm

Janssen

Rudi Verhagen

Dickhut

Franz-Josef Dickhut													
Manfred Wimmer													
Guo Juan													
Shen Guangji													
David Schoffel													
Zhao Pei													
Vladimir Danek													
Keiko Watanabe													
Christoph Gerlach													
Thomas Koranda													
Shutai Zhang													

De uitslag van het MacMahon-tornooi:

Speler	Nat	Gr	1	2	3	4	MM	PT	SOS	SOD
1 Westhoff, Gerald	NL	5D	22+	28+	5+	6+	22	4	82	82
2 Zhang, Shutai	Chi	6D	33+	7+	11+	30+	22	4	81	81
3 Shen, Guangji	D	6D	35+	20+	14+	4+	22	4	80	80
4 Guo, Juan	NL	6D	25+	21+	9+	3-	21	3	83	61
5 Dickhut, F	D	6D	16+	17+	1-	24+	21	3	82	60
Zhao, Pei	Chi	5D	36+	23+	8+	1-	21	3	82	60
Gerlach, Christoph	D	5D	13+	2-	33+	16+	21	3	82	60
8 Janssen, Frank	NL	6D	12+	32+	6-	21+	21	3	81	60
Rehm, Robert	NL	5D	34+	10+	4-	19+	21	3	81	60
Watanabe, Keiko	Jap	5D	27+	9-	8+	15+	21	3	81	60
11 Danek, Vladimir	CZ	5D	44+	19+	2-	23+	21	3	81	59
12 Verhagen, Rudi	NL	4D	8-	37+	17+	45+	21	3	79	58
13 Wimmer, Manfred	A	6D	7-	52+	32+	14+	21	3	78	57
14 Schoffel, David	D	5D	38+	15+	3-	13-	20	2	82	39
15 Koranda, Thomas	CZ	4D	18+	14-	22+	10-	20	2	81	40
16 Koopman, Rob	NL	4D	5-	42+	29+	7-	20	2	81	39
Vanderstappen, F	NL	4D	26+	5-	12-	46+	20	2	81	39
18 Nakashima, Katsuya	Jap	6D	15-	27+	10-	43+	20	2	80	39
19 Boon, Mark	NL	5D	52+	11-	26+	9-	20	2	80	38
Groenen, Geert	NL	5D	39+	3-	24-	34+	20	2	80	38
Schuster, Malte	D	5D	42+	4-	40+	8-	20	2	80	38
Dach, Zbynek	CZ	4D	1-	36+	15-	39+	20	2	80	38
Warnaar, Walther	NL	4D	40+	6-	41+	11-	20	2	80	38
24 Puyt, Erik	NL	5D	32-	39+	20+	5-	20	2	79	39
48 Bogaerts, Jan	B	1D	54-	70+	63+	38+	19	3	72	54
57 Sevenants, Pierre	B	1D	49+	44-	50-	68+	18	2	74	36
77 Segers, Frank	B	2K	102+	72-	91+	81+	17	3	63	46

85 Belmans, Guy	B	2K	85-	100+	84+	74-	16	2	64	31
95 Briessinck, Margo	B	3K	88-	97-	109+	107+	15	2	59	28
98 Hennebert, J	B	4K	108+	105+	92-	114+	15	3	56	41
114 Dalla Giavanna, G	B	5K	118+	108-	114-	122+	13	2	52	25
116 Maison, Benoît	B	6K	126+	117+	113+	104-	13	3	51	37
132 Lambot, Denis	B	6K	119-	126-	128-	131-	10	0	46	0
144 Doncker, Ingrid de	B	13K	143-	142-	149+	147-	4	1	17	2

Eindhoven

Is het de konkurrentie van de Obayashi-Cup twee weken voordien, of zit Maastricht nog in de kleren? Er waren dit jaar in Eindhoven in ieder geval wat minder deelnemers dan de vorige jaren. Hoopgevend in ieder geval was de niet onopgemerkte aanwezigheid van een tiental kinderen. Die waren meestal zo snel met hun partijen klaar en konden het zo goed met mekaar vinden dat af en toe een ouderlijk ingrijpen nodig was om de rust te herstellen.

Voor de overwinning was er een kransje van een zestal favorieten: Guo Juan, David Schoffel, Christoph Gerlach, Robert Rehm, de winnaar van vorig jaar Sjef Ederveen en Rudi Verhagen. Er waren dit jaar ook 'maar' vier Belgen present: Jan Ramon, Margo Briessinck, Guy Belmans en Frank Segers.

Guo, die binnenkort in Amsterdam een Go-school wil openen, won onbedreigd al haar partijen en dus ook het toernooi. De tweede plaats was voor Christoph Gerlach die alleen tegen Guo verloor. De derde plaats ging naar David Schoffel die het met de weerstandspunten haalde voor Ederveen en Verhagen. De Belgen scoorden aan 75 procent met vier punten voor Frank, Guy en Jan en drie punten voor Margo.

Frank Segers

Tilburg

Tijdens het weekend van 8 en 9 oktober vond het jaarlijks Tilburgs go-tornooi plaats in "Buurhuis Binnenstad". Er waren slechts 18 spelers komen opdagen, waarvan acht van dan-sterkte. De winnaar van het toernooi was Rudi Verhagen (4D), gevolgd door Sjef Ederveen (4D) en Ad Kampwart (3D). Gilles van Eeden (5D) werd verrassend slechts vijfde. Rachel Hustler (6k) viel ook in de prijzen met vier overwinningen op vijf partijen.

Wat mijn resultaat betreft: de twee partijen van zaterdag verliepen vlekkeloos met een overwinning op zowel Hans Verhoeven (2k) als Fons Bink (3k). Zondagmorgen haastte ik mij naar Tilburg, na het obligatoire zwart maken van enkele elektronische bolletjes, waar ik een 1k als tegenstander verwachtte. Mijn tegenstander bleek echter

Dick Riedeman (3D) te zijn. Gelukkig scheen dezon. Voor de volgende ronde werd ik lichtjes naar beneden geloot tegen Jos Jongepier (11k). Mijn laatste partij verliep ook zeer goed tegen Wim de Schrijver (2D). Ik won met twee punten, maar spijtig genoeg speelde hij met wit...

Margo Briessinck

Classement des joueurs membres

Date: 20/09/1994

Avertissement : Plusieurs résultats restent à encoder. Les données actualisées prennent en compte les parties de club qui ont été envoyées à la Fédération et les tournois jusqu'à Maastricht inclus.

Nom	Prénom	Niveau	Niveau FBG
Wettach	Alain	148	2 Dan
Sevenants	Pierre	148	1 Dan
Bogaerts	Jan	119	1 Dan
Dodinval	Olivier	99	1 Dan
Wettach	Michel	92	1 Dan
Lemaitre	Vincent	88	1 Dan
Wong	Chi-Yiu	19	1 Dan
Dusausoy	Guy	-119	1 Kyu
Segers	Frank	-158	2 Kyu
Belmans	Guy	-171	3 Kyu
Briessinck	Margo	-283	4 Kyu
Vanroy	Jean-Marie	-290	4 Kyu
Hennebert	Jean-Denis	-367	4 Kyu
Hendriks	Lucien	-370	4 Kyu
Robeys	Koen	-423	4 Kyu
Mouchette	Alain	-425	5 Kyu
Chikahiro	N	-428	4 Kyu
Hospel	Ton	-436	5 Kyu
Pohl	Denis	-447	5 Kyu
Dalla Giova.	Gianni	-496	5 Kyu
Van Dixhoorn	Bert	-524	6 Kyu
Lambot	Denis	-576	6 Kyu
Maison	Benoît	-583	6 Kyu
Dandois	Nicolas	-597	6 Kyu
Kilinc	Alpar	-598	6 Kyu

Dedobeleer	Bruno	-631	6 Kyu
Aron	Frédéric	-636	6 Kyu
Tyberghein	Jorrit	-641	7 Kyu
Ghislain	Michel	-644	7 Kyu
Smeyers	Bart	-658	6 Kyu
Jansens	Marc	-689	7 Kyu
Bongaerts	Luc	-742	7 Kyu
Tavernier	Karel	-753	8 Kyu
Ramon	Jan	-760	8 Kyu
Destrée	Thomas	-763	8 Kyu
Tasia	Thierry	-788	8 Kyu
Dehon	Eric	-807	9 Kyu
Aerts	Ives	-807	8 Kyu
Couchard	Philippe	-855	9 Kyu
Richard	Raoul	-930	10 Kyu
VanPraag	Yannick	-930	10 Kyu
Frank	Bernard	-931	10 Kyu
Laurent	Michel	-995	10 Kyu
Peelman	Peter	-1049	11 Kyu
Pattyn	Bart	-1061	11 Kyu
Van Herck	Marcel	-1068	11 Kyu
Daniels	Tim	-1072	11 Kyu
Schepers	Stefan	-1080	10 Kyu
Vanden Dooren	Blaise	-1117	12 Kyu
Meiresonne	Henri	-1150	12 Kyu
Adriaens	Ines	-1237	13 Kyu
Dedoncker	Ingrid	-1266	13 Kyu
Cullus	Guy	-1299	13 Kyu
Huys	Mario	-1469	15 Kyu
Pohl	Sabine	-1543	14 Kyu
Vertongen	Mark	-1567	16 Kyu
Thieri	N.	-1750	18 Kyu
Marchand	Lieven	-1888	19 Kyu
Mogensen	Omer	-2450	25 Kyu
Scholz	Angelica	-2450	25 Kyu
Bachelard	Bernard	-2500	25 Kyu
Binot	Jean-Louis	-2500	25 Kyu

Classement Européen

1. Introduction

Eh oui, une fois encore, vous n'échapperez pas à la mise à jour annuelle du classement des meilleurs joueurs du continent !

Une innovation cette année: nous vous offrons une étude comparative avec la première édition du classement officiel de la Fédération Européenne (EGF).

Mais, tradition oblige, commençons par notre analyse annuelle des résultats de la saison passée...

2. Synthèse des résultats de la saison 93-94

(remarque préliminaire: pour des raisons explicitée au point 3.1, le présent classement ne tient pas compte des résultats du congrès de Maastricht).

2.1 Les 5 monstres sacrés...et les autres

Au sommet, peu de changements: la triade chinoise (Sheng, Guo et - dans une moindre mesure - Zhang) domine plus outrageusement que jamais notre classement (Sheng réussissant même à détrôner Guo).

A distance respectable des Chinois, mais loin devant le reste du peloton, se profilent les deux Nippo-hollandais de service, Schlemper et Van Zeijst. Ce dernier, grâce à une présence en tournois un peu plus marquée que d'ordinaire, se retrouve n° 1 européen (de souche s'entend).

Parmi les outsiders, à part une montée en puissance du Coréen Park qui passe de la 18ième à la 9ième place et la belle régularité de Bogdanov (+ 48 pts) (qui n'est plus qu'à une portée d'arquebuse de son compatriote Lazarev), peu de neuf à se mettre sous la dent: les places et les points restant assez identiques à ceux de l'année passée.

2.2 Les joueurs qui montent

En revanche, à l'étage en dessous, on sent plus qu'un frémissement: certains joueurs fondent comme des faucons sur nos anciens ténors un peu assoupis. Résultat des courses: on assiste à un resserrement du classement dès la 10ème place.

Parmi les progressions les plus spectaculaires, citons celles des joueurs suivants (dans l'ordre du classement):

- le jeune Ukrainien Juri Ledovskoy, déjà lauréat l'année passée; 73ème il y 2 ans, 25ème l'année passée, le voici à présent 18ème (+ 37 pts)
- l'Allemand David Schöffel, auteur de grandes performances à Maastricht. Il gagne 53 pts si l'on tient compte de ses résultats du Congrès (+ 31 pts sinon)
- le Belge Gérald Westhoff, enfin sorti d'hibernation (il ne jouait presque plus), amasse 46 pts cette saison passant ainsi de la 41ème à la 30ème place.
- son compatriote Mark Boon, de retour en Europe après deux années passées au Japon à s'entraîner avec des pros, a fait encore plus fort: + 55 pts (71 pts avec le Congrès), ce qui constitue la plus belle progression en points de la saison après celle de Park. Il bondit ainsi de la 60ème à la 37ème place.
- le Roumain Catalin Taranu, la grande révélation de 92-93, décidément insatiable, continue imperturbablement sa marche vers les sommets. Il gagne 48 pts (68 pts avec le Congrès) (pour la petite histoire, sachez que Catalin était 1 kyu en 1991)

Mais celui qui nous aura le plus impressionné et que nous considérerons donc comme la révélation de cette saison est un autre Roumain, Robert Mateescu, revenu en Europe après un stage de 2 ans comme «insei» au Japon. Robert passe de 22 à 72 pts, et remonte ainsi d'une centaine de places !

Enfin, signalons en vrac chez les joueurs plus faibles (tout est relatif !) les belles progressions de Jan Schroer (RFA) (111 pts, + 41), de Andreï Gomenjuk (RUS) (90 pts, + 42) et de Matthew Cocke (GB) (64 pts, + 39).

3. Etude comparative du classement EGF et du classement Belge

3.1. remarque préliminaire

Signalons d'emblée qu'une objection majeure peut être émise à l'encontre de la comparabilité même des deux classements: la période de référence n'est pas identique. En effet, notre classification prend en considération les résultats de tournois depuis plus de 7 ans, alors que le classement EGF n'existe que depuis fin 1991.

Il est toutefois impossible de ne tenir compte que des résultats postérieurs à 1991 (dans notre classement, un 5-dan de 100 points qui n'aurait presque pas joué se retrouverait derrière un 3-dan ayant progressé de 10 à 50 points !). Toutefois, comme précisé ci-dessus, nous avons quand même tenu compte du fait que le classement EGF ne tenait pas encore compte des résultats du dernier congrès européen de Maastricht.

D'autre part, toujours dans un soucis de cohérence, tous les joueurs qui se trouvaient dans un classement mais pas dans l'autre ont été retirés (dans le classement EGF, il s'agit toujours de très forts joueurs orientaux ayant disputés un ou quelques tournois en Europe; dans notre classement, le seul joueur concerné est Hans Pietsch, 307 pts, le joueur allemand parti au Japon voici 3 ans pour devenir professionnel).

Enfin, afin de ne pas lasser davantage le lecteur (qu'est ce qu'on dit ?), nous nous limiterons à une comparaison portant sur les 35 premiers de chaque classement.

3.2 Comparaison

Dans chacun des 2 classements ci-dessous, vous trouverez la place qu'occupe le joueur dans l'autre classement reprise entre parenthèse dans la 2ème colonne (afin de permettre une comparaison plus accessible, les places ont été attribuées sur base de résultats un peu «lissés»).

3.2.1 Les joueurs mieux classés dans le classement belge

Le classement européen n'entretient décidément aucune sorte de respect à l'égard des aînés: les vieux Mattern et Wimmer restent des joueurs redoutables et valent certainement mieux que la 21ème et...59ème place où ils sont confinés dans le classement EGF (la meilleure preuve n'en est-elle pas la 3ème place conquise par Wimmer au Congrès, juste derrière Guo et Sheng ?).

Pas tendre non plus avec les joueurs de l'est européen, le classement EGF. Ce n'est certes ni Posai, ni surtout Danek qui nous démentiront !

3.2.2. Les joueurs mieux classés dans le classement EGF

Assez curieusement, dans le classement EGF, les 5 meilleurs de notre classement se voient tous coiffés par un outsider: le Coréen Park qui, même s'il est incontestablement fort, ne s'attendait probablement pas à un tel honneur. Et bien, avouons-le: nous non plus !

Autre places que nous jugeons flatteuses: celles des Miyakawa, Zhao, Lu, Westhoff, Boon et autres Donzet. C'est encore acceptable étant donné qu'il s'agit de joueurs qui montent (rappel: classement EGF commence fin 91).

En revanche, les places attribuées à Popov, à von Milcewski et à Erokhine, joueurs talentueux certes mais qui n'ont rien de foudres de guerre, nous semble relever de l'éthyisme profond.

3.2.3 Conclusion

En dépit de quelques résultats surprenants voire absurdes (que l'on peut sans doute attribuer à sa trop grande jeunesse), le classement européen semble constituer une base de classement très valable. Il conviendra certes de voir dans quelle mesure les aberrations que nous y avons relevées s'estompent avec le temps, mais, si tel était bien le cas, nous serions ravis de passer définitivement le relais à un classement officiel cohérent que nous souhaitons depuis si longtemps...

CLASSEMENT EUROPEEN VERSION FEDERATION EUROPEENNE

1	(9) PARK	Sang-Nam	6	KOR	7.8
2	(4) VAN ZEIJST	Rob	6	NL	7.7
3	(5) SCHLEMPER	Ronald	6	NL	7.5
	(1) GUO	Juan	6	CHI	7.5
	(1) SHENG	Guangji	6	CHI	7.5
6	(3) ZHANG	Shutai	6	CHI	7.1
	(10) MIYAKAWA	Wataru	6	JAP	7.1
8	(15) ZHAO	Pei	5	CHI	6.5
9	(8) MAC FADYEN	Matthew	6	GB	6.4
	(6) LAZAREV	Alexei	6	RUS	6.4
11	(22) LU	Jinqian	5	CHI	6.2
	(11) HEISER	Laurent	6	LUX	6.2
13	(13) JANSSEN	Frank	6	NL	6.1
	(30) WESTHOFF	Gerald	5	NL	6.1
	(37) BOON	Mark	5	NL	6.1
	(7) BODGANOV	Victor	6	RUS	6.1
17	(16) DICKHUT	Franz-Joze	6	RFA	6.0
	(30) DONZET	Frédéric	6	F	6.0
	(96) POPOV	Igor	5	RUS	6.0
	(34) TARANU	Catalin	6	ROU	6.0
21	(46) PARK	Won-Kyu	5	KOR	5.9
	(20) DETKOV	Ivan	6	RUS	5.9
	(22) SOLOVIEV	Valeri	6	RUS	5.9
	(34) VAN EEDEN	Gilles	5	NL	5.9
	(76) VON MILCEWSKI	Peter	4	RFA	5.9
	(18) LEDOVSKOI	Yuri	6	UKR	5.9
	(20) MOUSSA	André	5	F	5.9
	(12) MATTERN	Jurgen	6	RFA	5.9
29	(22) COLMEZ	Pierre	5	F	5.8
30	(50) PUYT	Erik	5	NL	5.7
	(13) DANEK	Vladimir	6	CZ	5.7
	(22) GERLACH	Christof	5	RFA	5.7
	(88) EROKHINE	Vasili	5	RUS	5.7
	(22) SCHOFFEL	David	6	RFA	5.7

35	(18) RITTNER	Egbert	5	RFA	5.6
	(48) GROENEN	Geert	5	NL	5.6
	(30) KRASZEK	Janusz	5	POL	5.6

CLASSEMENT EUROPEEN VERSION BELGE

1	(3) SHENG	Guangzi	6	CHI	629
	(3) GUO	Juan	6	CHI	626
3	(6) ZHANG	Shutai	6	CHI	541
4	(2) VAN ZEIST	Rob	6	NL	441
5	(3) SCHLEMPER	Ronald	6	NL	424
6	(9) LAZAREV	Alexei	6	RUS	392
7	(13) BOGDANOV	Victor	6	RUS	364
8	(9) MAC FADYEN	Matthew	6	GB	348
9	(1) PARK	Sang-Nam	6	KOR	324
10	(6) MIYAKAWA	Wataru	6	JAP	301
11	(11) HEISER	Laurent	6	LUX	287
12	(21) MATTERN	Jurgen	6	RFA	282
13	(13) JANSSEN	Frank	6	NL	276
	(30) DANEK	Vladimir	6	CZ	276
15	(8) ZHAO	Pei	5	CHI	265
16	(17) DICKHUT	Franz-Joze	6	RFA	251
17	(59) WIMMER	Manfred	6	A	239
18	(35) RITTNER	Egbert	5	RFA	222
	(21) LEDOVSKOY	Yuri	5	UKR	221
20	(21) MOUSSA	André	5	F	216
	(21) DETKOV	Ivan	6	RUS	216
22	(30) SCHOFFEL	David	5	RFA	201
	(58) SCHUSTER	Malte	5	RFA	200
	(29) COLMEZ	Pierre	5	F	199
	(41) SAIFULLINE	Ruslan	5	RUS	198
	(30) GERLACH	Christof	5	RFA	197
	(11) LU	Jinqiang	5	CHI	197
	(21) SOLOVIEV	Valeri	6	RUS	195
29	(27) POCSAI	Tibor	5	H	190
30	(39) SACHABUDTINOV	Rostam	5	RUS	174
	(13) WESTHOFF	Gerald	5	NL	171
	(35) KRASZEK	Janusch	5	POL	170
	(17) DONZET	Frédéric	5	F	169
34	(42) REHM	Robert	5	NL	162
	(17) TARANU	Catalin	6	ROU	159
	(21) VAN EEDEN	Gilles	5	NL	158

37 (13)	BOON	Mark	5	NL	146
(60)	MULLER	Martin	5	A	145

Info CB/BK

Le championnat de Belgique se déroulera comme chaque année en deux phases. Les éliminatoires auront lieu les 12 et 13 février. La finale se jouera les 25/26 février et 11 et 12 mars. Les lieux de jeu restent à déterminer, toute idée concrète étant la bienvenue.

Het Belgische Kampioenschap 1995 verloopt zoals gewoonlijk weer in twee fazen. De voorronden hebben plaats op 12 en 13 februari, de finale op 25/26 februari en 11/12 maart. Plaats van gebeuren valt nog te bepalen. Alle suggesties daaromtrent zijn welkom.

Histoire du Go (7)

Cet épisode couvre les années 50, lesquelles virent l'écrasante domination de Go Seigen...

27. Le «Jubango» des deux «papes»: Fujisawa Hosai - Go Seigen (1951)

Outre le tournoi Honinbo, le grand public se passionnait sur la question de savoir qui allait devenir le premier 9-dan officiel de l'histoire moderne, c'est-à-dire celui qui accéderait à ce niveau par le biais de l'Oteai, ce tournoi permanent servant à déterminer les grades des professionnels.

Le grade de 9-dan restait encore associé dans l'esprit du grand public à celui, prestigieux entre tous, de «Meijin» que seuls une dizaine de maîtres de toute grande envergure avaient pu conquérir depuis 1588. Cette comparaison peut évidemment nous paraître très exagérée à notre époque où plus d'une centaine de 9ième sont actifs de par le monde, mais, en 1949, il n'y avait guère plus d'une dizaine de 7 ou 8-dan.

Les deux premiers 8-dan avaient été, fort logiquement, Go Seigen et Kitani Minoru, en 1942 déjà. Mais ensuite, comme le premier avait arrêté de jouer et que le second plafonnait quelque peu, ils avaient été rejoints en 1946 par deux autres lascars: Hashimoto Utaro et Fujisawa Hosai (qui, rappelez-vous, avait été le seul à battre Go Seigen dans un «jubango»).

Et ce fut finalement ce dernier, le jeune Fujisawa Hosai, qui eut l'honneur de devenir le premier 9-dan de l'histoire moderne. La promotion de Go Seigen ne tarda guère, suite au résultat remarquable qu'il obtint dans un «jubango» spécialement préparé pour lui (en effet, Go n'était pas membre de la Nihon Kiin), «jubango» au cours duquel il affronta la plupart des autres professionnels 6-dan ou 7-dan: il cumula 8 victoire pour une seule défaite (+ 1 «jigo») !

Ainsi, pour la première fois dans l'histoire du Go, il y avait deux 9-dan simultanément ! C'était aux yeux d'encore beaucoup de Japonais un événement comparable à ce que serait la coexistence de 2 papes pour un catholique. Ils étaient évidemment impatients de les voir s'affronter à l'occasion d'un grand match.

Celui-ci commença en 1951 et, grande première, se joua avec komi (dont l'usage commençait à se généraliser). Il tourna à la catastrophe pour Fujisawa Hosai qui perdit 2-7 (+ 1 partie nulle) ! Une anecdote amusante à propos de ce match: dans l'une de ces parties, les deux joueurs se trompèrent dans la lecture d'un «semeai» compliqué. A la fin de la partie, ce fut le pro chargé de noter la partie, un humble 4-dan, qui leur indiqua le coup gagnant ! C'est pourquoi cette partie est appelée «the game recorder's tesuji».

Hosai était un obstiné: loin de se résigner, il lança l'année suivante un nouveau défi à Go.

Le résultat fut encore pire: après 6 parties, il était mené 5-1, si bien que normalement, il aurait dû jouer le reste du match avec les noirs sans komi !

Ce genre d'humiliation est déjà en soi pénible à supporter pour un professionnel, mais pour un joueur aussi orgueilleux que Fujisawa, ce fut carrément le drame: non seulement il abandonna immédiatement le match, mais il alla jusqu'à présenter sa démission à la Nihon-Kiin et à se retirer de toute compétition pendant de nombreuses années !

28. Le règne sans partage de Go Seigen (1946-1955)

A peu près à cette même époque, on opposa à Go un adversaire coriace: Hashimoto Utaro, 8-dan et Honinbo en titre (il avait écrasé Iwamoto sur le score goseigenien de 4-0).

Entretemps, Hashimoto Utaro avait fondé en 1950 une fédération rivale de la Nihon-Kiin à Osaka, la Kansai Kiin (qui existe toujours). Malheureusement pour Hashimoto, son deuxième «jubango» face à Go ne lui fut guère plus favorable que le premier: il fut renvoyé à ses chères études sur le score de 3-5 (+ 2 nulles).

A partir de ce moment, même si pour amuser le bon peuple on organisait de temps à autre des «jubangos» (tel par exemple celui qui vit l'écrasante victoire de Go 10-3 contre 13 professionnels 7 ou 8-dan !), la domination de Go devint lassante et l'intérêt du grand public pour le jeu risquait de s'en ressentir. Il devenait donc impératif pour les grands journaux de relancer l'intérêt du public en sponsorisant des «jubangos» plus prometteurs. Le problème, c'était que Go avait laminé les uns après les autres les prétendants les plus sérieux.

Il fallut donc se tourner vers la jeune génération. En 1953, un tournoi rassemblant les meilleurs espoirs fut organisé afin de sélectionner un adversaire valeureux face au monstre chinois. Le jeune Sakata Eio, 32 ans, qui venait d'être promu 8-dan, le remporta.

Mais, en fin de compte, il gagna juste le droit de se faire rétamer comme les autres sur le score de 6-2 (il avait été convenu d'arrêter le match dès que l'un des joueurs devrait jouer à handicap).

Go Seigen remporta encore un dernier «jubango» célèbre en 1955 contre Takagawa Kaku sur la marque de 6-4. Incidemment, ce dernier mérite un coup de chapeau car il est l'auteur d'un des plus beaux exploit de l'histoire du go moderne: à l'étonnement de tous, Takagawa était devenu Honinbo en 1952. Il n'avait certes pas le charisme d'un Go ou l'agressivité d'un jeune loup tel que Sakata, si bien que l'on s'attendait à ce qu'il le perde dès l'année suivante. En fait, Takagawa repoussa à 8 reprises les challengers qui lui furent opposé pour conserver son titre 9 années d'affilée (de 1952 à 1960) ce qui constitue un record encore inégalé à ce jour !

29. Le début de l'ère des grands tournois (1953-1958)

A partir du milieu des années 50 les grands tournois, organisés sur une base régulière et sponsorisé par les grands journaux nippons, se multiplièrent.

C'est ainsi que les titres Oza et Tengen (qui existent toujours) remontent à cette époque. D'autre connurent une existence plus éphémère, tel le titre prestigieux de «Top Position Player» qui ne se disputa qu'à 6 reprises entre 1955 et 1961. Il fut remporté 3 fois par Sakata, 2 fois par Kitani et 1 fois par Fujisawa Shuko (ne pas confondre ce dernier avec Fujisawa Hosai dont il est l'oncle mais 8 ans plus jeune).

En fait, ce titre disparut suite à la création d'un tournoi concurrent, bien plus prestigieux encore et qui éclipsera bien vite tous les autres également: celui visant à désigner le «Meijin». Ce titre était resté vacant depuis la disparition de Shusai en 1940 car les trois principaux journaux susceptibles de le sponsoriser (le Yomiuri, le Asahi et le) se neutralisaient soigneusement, concurrence oblige !

Néanmoins, une première version de ce tournoi intitulée «tournoi du Meilleur Joueur» voit le jour en 1958. Réservé aux six 9-dan de l'époque, cette forme primitive, où chacun jouait contre tout le monde à deux reprises, ne connut que 3 éditions.

Mais elles marquèrent un tournant: en effet, si la première édition vit la victoire prévue et attendue de Go sur le score de 8-2, en revanche, l'année suivant, à la stupéfaction générale, Go ne termina que 3ième avec un score médiocre de 5 victoires contre 5 défaites, loin derrière le joueur en progression, Sakata. Même si Go se reprenait et terminait à nouveau premier (ex-aequo avec Sakata) lors de la troisième édition, les observateurs les plus perspicaces se demandèrent si cet échec se marquait pas la fin d'une époque. L'avenir allait effectivement leur donner raison...

30. La renaissance du titre de «Meijin» (1961)

Finalement, c'est le grand quotidien «Yomiuri» qui eut l'honneur de sponsoriser les premières éditions du tournoi «Meijin». Il n'avait pas volé sa désignation de sponsor officiel: ce tournoi était 5 fois mieux doté que le tournoi «Honinbo» !

Afin de désigner le premier «Meijin» de l'histoire moderne, on organisa ce qui fut le plus grand tournoi jamais mis sur pied à ce jour (il dura 18 mois). Il rassemblait tous les 9-dan (au nombre de 11 à présent !) ainsi que Fujisawa Shuko, 8-dan, invité en tant que «Top Position Player».

Il se termina d'une manière totalement inattendue: au début de la dernière ronde, Fujisawa Shuko tenait encore la corde avec une victoire d'avance sur le tandem de choc Go Seigen-Sakata qui devaient encore jouer l'un contre l'autre. Shuko, trop nerveux, perdit rapidement sa partie et, profondément déprimé à l'idée de devoir affronter le vainqueur du duel lors d'un play-off, lui qui avait été si près de la consécration, il alla sans plus attendre noyer son chagrin dans les bars du centre de Tokyo. C'est là que les journalistes du Yomiuri le retrouvèrent au petit matin, ivre mort, pour lui annoncer qu'un miracle s'était produit: la partie entre Go et Sakata s'étant terminé en match nul, il devenait le premier «Meijin» de l'après-guerre !

Si la nouvelle décennie s'ouvrait sur un triomphe pour Fujisawa Shuko, elles marqueront surtout l'émergence de Sakata qui deviendra en quelques années le professionnel le plus titré de toute l'histoire du go. Ce sera le thème de notre prochain épisode...

Internationaal nieuws

Wereldnieuws

Japan-China: Voorlopig geen nieuws van de negende konfrontatie tussen de twee landenteams waar de stand 3-1 in het voordeel van China was.

Koreaans WK: Het is Yoda Norimoto niet gelukt zijn eerste grote titel binnen te halen. Yoda wordt in Korea gevreesd omdat hij de plaatselijke superster Lee Changho al regelmatig verslagen heeft. In zijn finale-match van de Tongyang Securities Cup tegen de leermeester van Lee, Cho Hunhyun, verging het Yoda niet zo goed. Hij verloor met 1-3.

Japans WK: In de kwartfinales van de Fujitsu-Cup werden de laatste twee Chinese deelnemers geëlimineerd. De twee finalisten van vorig jaar, de Koreanen Yoo Changhyuk en Cho Hunhyun waren in vorm en schakelden respectievelijk Kobayashi Koichi en Kato Masao uit. De uitslagen:

Yoo Changhyuk wint van Kobayashi Koichi
Cho Chikun wint van Zhang Wendong
Rin Kaiho wint van Hua Xueming
Cho Hunhyun wint van Kato Masao

De twee Koreanen vervolledigden hun succes door hun respectievelijke halve finale te winnen. Yoo won met een half punt van Cho Chikun, terwijl Cho Rin uitschakeld met 16,5 punten. In de volledig Koreaanse finale versloeg Cho Hunhyun Yoo met opgave. De sterke opmars van de Koreanen op de internationale Go-scene is hiermee nog maar eens bevestigd.

Tengen-Tianyuan: Het jaarlijkse treffen tussen de Japanse Tengen en de Chinese Tianyuan is uitgedraaid op een overwinning van de Tianyuan. Ma Xiaochun, die zich had voorgenomen dit jaar minstens één internationale titel te winnen, haalde het met 2-0 van Rin Kaiho.

Japan

Honinbo: Na zijn overwinning in de Kisei-titelmatch is Cho Chikun er ook in geslaagd de derde belangrijkste titel, de Honinbo, te behouden. Cho liep tegen uitdager Kataoka Satoshi uit tot 3-1, maar liet Kataoka door een aantal fouten in de zesde partij terugkomen tot 3-3. In de beslissende partij was hij opnieuw de sterkste zodat hij zijn titel kan verlengen.

Meijin: Rin Kaiho is de nieuwe uitdager voor Meijin Kobayashi Koichi. Rin eindigde samen met Cho Chikun en Kato Masao aan kop van de Meijin-liga met elk een score van 6-2. Kato viel af wegens zijn slechtere resultaten het jaar voordien en Rin versloeg Cho in een play-off.

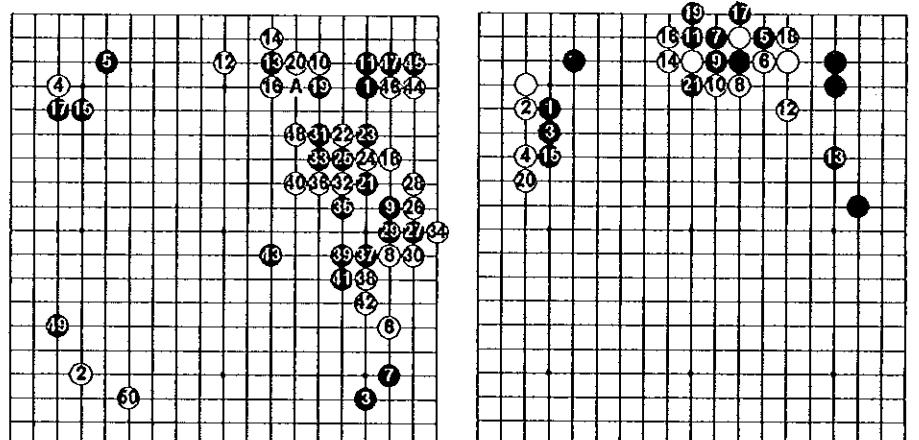
Gosei: Rin versloeg dezelfde tegenstanders in de kamp om het Gosei-uitdagerschap. De huidige titelhouders is Kobayashi Koichi zodat we een dubbele strijd tussen Rin en Kobayashi krijgen. De tussenstand in de titelstrijd is intussen 1-1.

Grand Prix d'Europe

De volledige eindstand van de vorige jaargang na Maastricht heeft de redactie nog niet bereikt, maar uit eigen berekeningen blijkt dat Shen Guangji de hoofdprijs heeft gewonnen, voor Europees kampioene Guo Juan en Zhang Shutai. Viktor Bogdanov is vierde en Vladimir Danek vijfde.

Chang - Wu

De jonge Chinees Chang Hao heeft zijn eerste grote succes behaald in het Chinese prof-circuit. De nu 18-jarige Chang was enkele jaren geleden amateur-wereldkampioen. Nadien werd hij prof en intussen heeft hij al tot zesde dan gebracht. Chang won nu het uitdagerstornooi voor de tweede "Da Guo Shou"-titel. In de eerste ronde versloeg hij Feng Yun, in de tweede ronde Qian Yuping, in de derde ronde Nie Weiping en in de finale Wu Zhaoyi, 8 dan. Chang mag het nu opnemen tegen Ma Xiaochun. Hieronder volgt de finalepartij tegen Wu. Chang heeft wit.



w 16 Als wit het gewone joseki speelt, dan volgt diagram 1.

w 20 Beter op A, dat is betere vorm.

z 21-29 Dit is heel goed voor zwart.

z 31 Niet optimaal. Zie diagram 2.

w 44 Heel groot.

z 45&47 Niet goed. Zwart moet gewoon het centrum inlopen zoals in diagram 3.

w 48 Wu had spijt van deze zet, die alleen drie steentjes vangt. Hij had beter meteen op 50 gespeeld. Nu staat zwart iets beter.

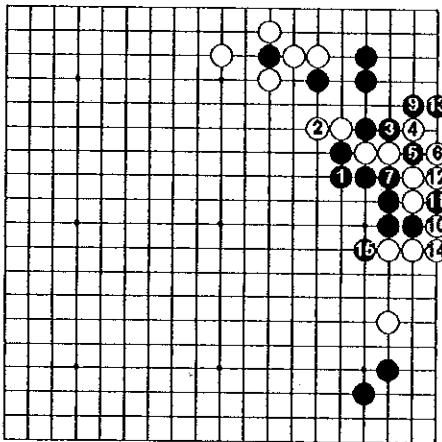


Diagram 1 geeft het goede antwoord. Dikwijs speelt zwart zoals in diagram 2, maar waarom dat niet goed is, bekijken we hieronder.

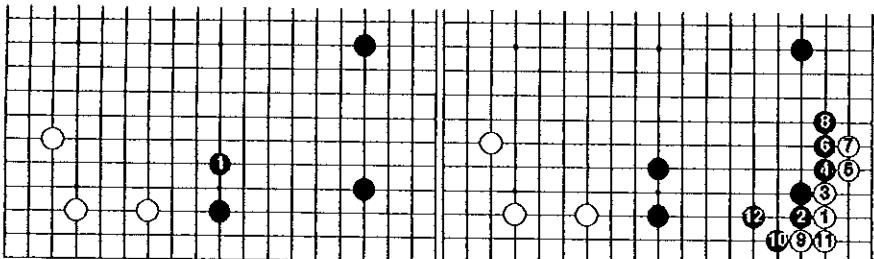


Diagram 2

Diagram 3

Als wit op san-san binnenvalt zoals in diagram 3, dan staat de oorspronkelijke zwarte steen om het zwarte moyo te versterken (1 in diagram 2) niet goed. Diagram 4 is een andere mogelijkheid voor wit, maar zwart kan onmogelijk antwoorden zoals hier, dat zou een ramp zijn.

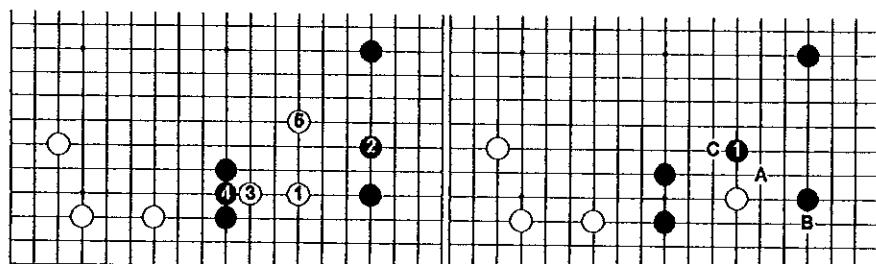


Diagram 4

Diagram 5

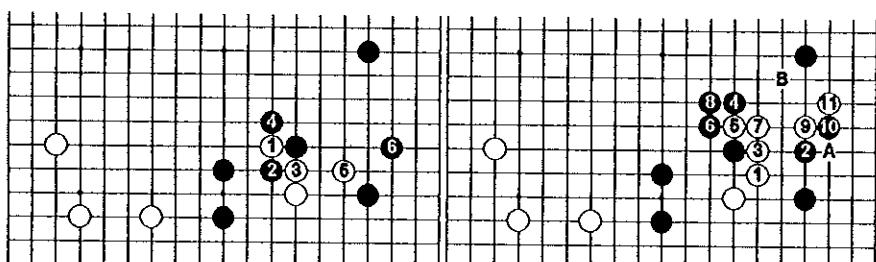


Diagram 6

Diagram 7

Zwart moet daarom iets proberen zoals 1 in diagram 5, maar wit heeft dan drie antwoorden op A, B en C. Als wit begint met 1 in diagram 6, dan vangt zwart deze steen met 2 en 4. Na de uitwisseling van 5 voor zes, volgt een moeilijke partij voor beide spelers.

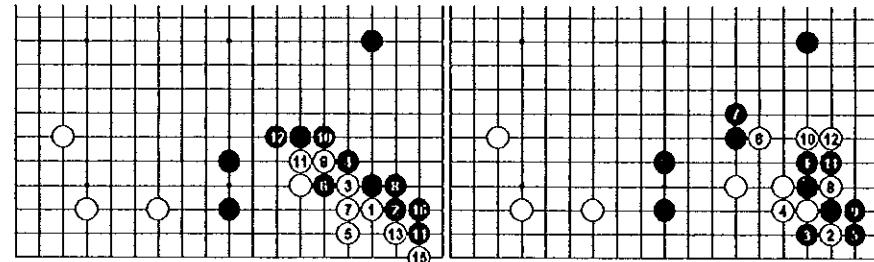


Diagram 8

Diagram 9

De kosumi op 1 in diagram 7 is de eenvoudigste manier voor wit om te ontsnappen. Na 11 zijn A en B miai. Wit kan ook tegen de zwarte hoshi-steen plakken zoals in diagram 8. Als zwart met 2 en 4 antwoordt, dan leeft wit gemakkelijk. Als zwart wat meer tegenstand probeert te leveren door 4 uit diagram 8 te vervangen door 1 in diagram 9, dan squeezeert wit met 10 en 12 wat een superieur resultaat voor hem oplevert.

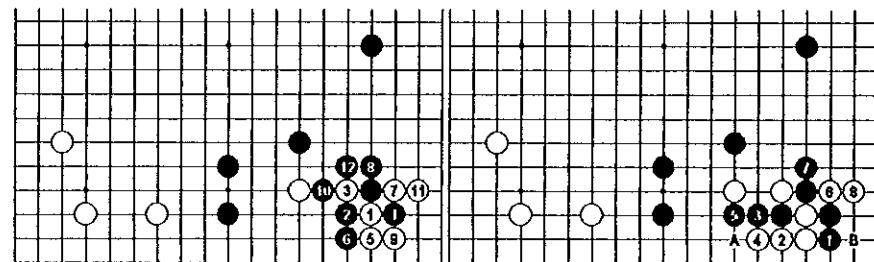
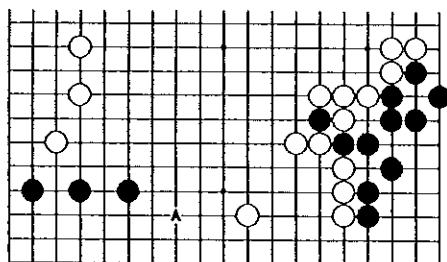


Diagram 10

Diagram 11

De hane langs de andere kant in diagram 10 laat wit in sente in de hoek leven. Het voordeel voor zwart is hier wel dat hij langs de buitenkant erg sterk wordt. Zwart kan ook niet proberen de witte stenen te vangen door in diagram 11 op 1 te spelen. Na wit 8 vangt zwart de stenen links of rechts, wat nog veel slechter is voor wit dan in vorig diagram.

In figuur 2 is zwart aan zet. Een zet op A zou zeer goed zijn voor wit, dus moet zwart proberen dat te verhinderen. Hoe doet hij dat best?



Figuur 2

Zwart 1 in diagram 1 lijkt de goede afstand, omdat nadien nog een invasie langs rechts dreigt. Maar in dit geval is wit langs rechts zo sterk dat hij geen invasie hoeft te vrezen. Met 1 verzoekt zwart daarentegen wit om zelf binnen te vallen met 1 in diagram 2.

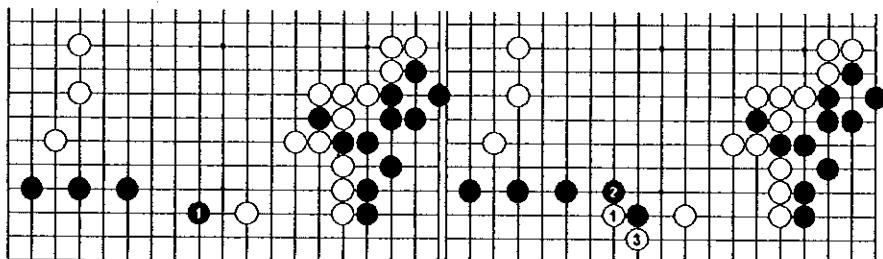


Diagram 1

Diagram 2

Partie Historique (9)

La partie ci-dessous, finale du championnat d'Europe 1979, a été choisie parce qu'elle marque la charnière entre la domination des anciens ténors du go européen (Mattern et Wimmer essentiellement qui, à eux deux, avaient monopolisé 9 des 11 titres de champion d'Europe entre 1965 et 1975 !) et la nouvelle génération montante qui allait s'imposer à partir des années '80 (Mac Fadyen, Van Zeijst et Schlempér essentiellement qui, à eux trois, allaient remporter entre 1980 et 1990 également 9 des 11 championnats).

Elle vous est présentée également en raison de sa fin curieuse: craquant psychologiquement, le joueur noir, en byo-yomi, abandonne alors qu'il est en avance sur le terrain !

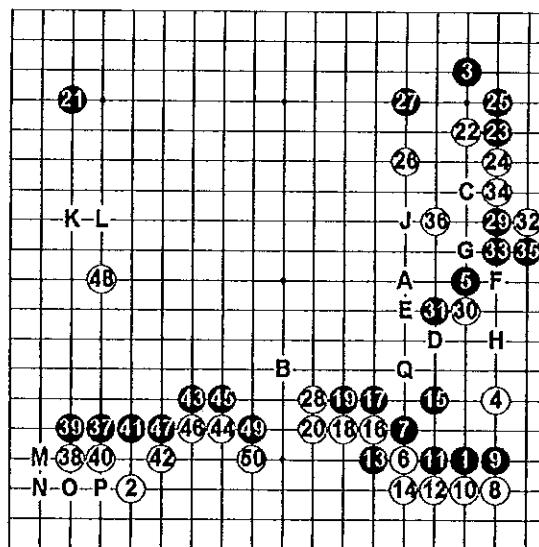
Les protagonistes

D'un côté, nous avons donc l'un des monstres sacrés du go européen, l'allemand Jürgen Mattern, 6-dan, 34 ans au moment des faits, dont le palmarès reste encore à ce jour le plus fourni des tous les joueurs européens. Que l'on en juge: sans même parler des autres tournois qu'il a remporté dans sa longue carrière, figurent pas moins de 8 titres de champion d'Europe (1965 - à 19 ans !, 1966, 1968, 1970, 1972, 1973, 1975 et... 1979 - en outre, il terminait 5 fois deuxième) et 10 titres de champion d'Allemagne !

De l'autre côté, le petit jeune qui monte, le hollandais Ronald Schlempér, 4-dan, 18 ans, dont nous avons déjà évoqué la prodigieuse carrière dans cette revue à maintes reprises. Sans dès lors revenir sur son éloquent palmarès, signalons tout de même à titre de comparaison que Schlempér a remporté 3 fois le championnat d'Europe (1982, 1985 et 1986) et... 15 fois le titre de champion des Pays-Bas en 16 participations !

La partie (commentaires de Nagahara, 6-dan pro, repris dans les revues hollandaise et française de l'époque)

Blanc 4: Mattern redoute de jouer avec les blancs contre Schlempér dont la grande force est le fuseki. Il a donc décidé de contrarier au maximum les plans de Noir. Ainsi, blanc 4 empêche Noir de faire un fuseki chinois, l'une des spécialités d'alors du Hollandais.



Noir 5: jouer en 6 eut été meilleur: Blanc aurait protégé vraisemblablement sa pierre isolée et Noir aurait pu en profiter pour prendre le dernier coin vide.

Noir 9: un autre «joseki» aurait été noir en 13, blanc en 9 et noir en 14. Le gros problème, c'est que cette séquence est «gote»

Noir 13: meilleur en 15 directement: Blanc répondrait alors en 13 et Noir en 19, élargissant alors son moyo et menaçant le saut en «a». Si noir veut couper sa pierre, il doit défendre sa pierre.

Noir 21: excellent (aussi possible en «b» pour poursuivre la construction du mur)

Blanc 22: bon également

Blanc 26: «sabaki» (= jouer légèrement à l'intérieur de la zone adverse), nettement meilleur qu'échanger blanc «c» contre noir en 27: noir 5 serait alors idéalement placé pour bloquer l'extension ultérieure.

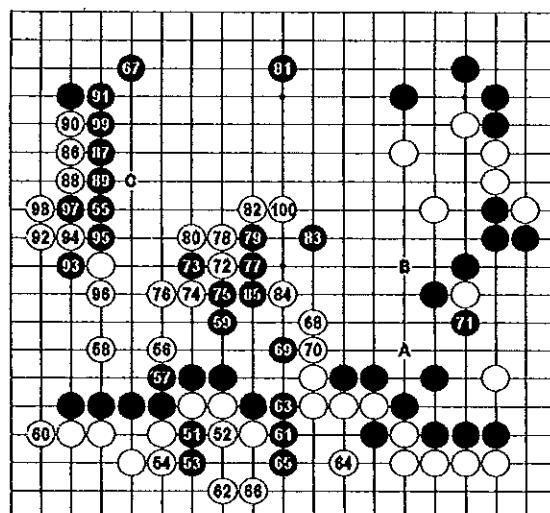
Noir 27: solide mais, comme Blanc est difficilement attaquable, il vaut probablement mieux jouer ailleurs: en «b» par exemple, qui est énorme.

Blanc 28: excellent

Blanc 30: coup piège, tesuji localement mais globalement, il vallait mieux jouer en 38

Blanc 32: mauvais: il valait mieux suivre la séquence blanc «d», noir «e», blanc «f», noir «g», blanc «h», noir «i», blanc «j» (ce dernier coup est alors superbe).

Noir 35: très bon (aussi possible en «i»)



Blanc 36: nécessaire pour protéger le groupe

Noir 37: bon coup. Si Noir avait joué en 38, il aurait été confiné avec blanc en 37 sur la troisième ligne et Blanc aurait pu ainsi construire un magnifique moyo .

Blanc 44: trop conservateur: Blanc doit être le premier à jouer sur le bord ouest (en «k» ou en «l»).

Noir 45: trop gourmand, peut-être même le «game losing move». Il aurait été meilleur de jouer en 48

Noir 51: médiocre. Il fallait d'abord faire l'échange noir «m», blanc «n», noir «o», blanc «p» pour protéger le bord ouest.

Noir 61: très risqué car Blanc pourrait couper en 63. La séquence qui en aurait résulté aurait été extrêmement complexe mais Noir est vraisemblablement mort.

Blanc 64: nécessaire

Noir 65: aurait été meilleur en 66

Noir 67: dévaste le territoire de Blanc. Noir se retrouve alors en avance.

Blanc 68: mauvais car provoque 69. Meilleur de jouer le coup forcé «a» (du second diagramme) puis en 70.

Nor 71: un peu passif: «b» aurait également défendu mais aussi attaqué. D'un autre côté, il est vrai que Noir est en avance.

Noir 81: dans cette perspective, jouer en 82 était plus sûr (Blanc peut difficilement envahir le bord nord à cause de la faiblesse de son groupe du coin nord-ouest)

Blanc 84: «aji-keshi»: n'apporte rien.

Blanc 86: excellente invasion

Noir 87: Noir devrait se battre en 98 ou en «c»

La séquence noir 87 - blanc 98 est avantageuse pour Blanc, mais Noir est toujours en avance.

Noir 99: si Noir avait joué en 100, il mettait son groupe central définitivement à l'abri et aurait gagné aisément.

Blanc tente alors de revenir dans la partie en attaquant le groupe central avec 100, mais ne peut espérer raisonnablement le capturer, gêné qu'il est par la faiblesse de son groupe sud-ouest.

La suite de la partie n'a pas été conservée. Il semblerait que Noir, en byo-yomi, ait paniqué sans raison valable à un certain moment, abandonnant ainsi indûment et laissant ainsi la victoire et le titre de champion d'Europe à Mattern !